

[Himmelstrup.]

Kr., eller hvad vil man? Det ærede Medlem Fru Elna Munch betegnede endog vort Forslag ikke som kongelig Kunst, men som Revukunst. Jeg maa maaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der dog ogsaa undertiden spilles Revu paa Det kongelige Teater, saa der foreligger ikke noget som helst Modsætningsforhold her! Hvad jeg har sagt, er dette, at med Opretholdelse af de tre Kunstarter paa Det kongelige Teater skal der et Beløb til udefra paa 1,2 Mill. Kr., og det er altsaa paa Forhaand givet, at man ikke med en Statsbevilling paa 250 000 eller 300 000 Kr. kan opretholde Det kongelige Teater med tre Kunstarter. Men hvem siger, at vi skal opretholde Teatret med de tre Kunstarter? Problemet om Teatrets Overgang til Privatdrift er jo — saaledes som min Meningsfælle det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) nu fremhævede ved Citater fra tidligere Teaterdebatter — ikke ukendt for den højtærede Undervisningsminister, og den højtærede Minister er jo i tidligere Teaterdebatter netop gaaet ind for den Overgang paa en saadan Maade, at man egentlig skulde tro, den højtærede Ministers Standpunkt allerede nu maatte være, at Teatret skulde overgaa til Privatdrift, idet den højtærede Minister netop knyttede denne Standpunkttagen til det heldige eller det mindre heldige Forløb af det Projekt, der var Tale om i 1930, nemlig Dobbeltscedriften.

Men der kan jo ogsaa tænkes andre Muligheder. Man kan særdeles vel tænke sig et Teater uden de tre Kunstarter. Det kongelige Teater er i sin Oprindelse et Skuespilhus, saa der var ikke noget som helst i Vejen for, at man vendte tilbage dertil, og det er heller ikke nogen ukendt Sag, at i førende Kredse inden for Teatrets Skuespillere og Sceneinstruktører er man i høj Grad opmærksom paa dette. Det blev i øvrigt omtalt under Teaterdebatten i Fjor, og det er en Ting, som ogsaa har været drøftet inden for Teaterkommissionen: Man kan særdeles vel tænke sig en Skuespilscene, med Repertoireforpligtelser paa begrænsede Omraader, der udmærket godt kan drives som Statsscene og opretholdes ved et Statstilskud paa 250 000 Kr. Hvor store Fordele vilde ikke et saadant litterært Teater have deri, at det har gratis Husleje, at det har hele Repertoiret, alle Dekorationerne, hele Garderoben til sin Raadighed — og endelig vilde det jo paa Forhaand have en saadan Stilling inden for Befolkningen, at der ingen som helst Tvivl er om en saadan Skuespilscenes Indtjeningssevne. Med et Statstilskud

af 250 000 Kr. kan man altsaa opretholde den væsentlige Del af de Repertoirekrav, som Staten har til Gængæld for sit Tilskud til Det kongelige Teater, det beder jeg det ærede Medlem ikke glemme. Jeg understreger igen, at jeg tror ikke, at Det kongelige Teater kan drives med tre Kunstarter for et Statstilskud af 250 000 Kr., men det kan drives som Skuespilscene derfor. Jeg begriber egentlig ikke det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Stilling, for naar man ikke kan faa Hovedstadskommunerne til at yde et betydeligt større Tilskud end det, der nu er Tale om, og naar man som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen er en bestemt Modstander af at knytte en nærmere økonomisk Forbindelse mellem Radioen og Det kongelige Teater — jeg selv er ikke nogen Modstander deraf, men jeg tror ikke paa Muligheden deraf, saadan som jeg ogsaa sagde i Gaar —, saa begriber jeg egentlig ikke, hvordan man kan tro, at der kan skaffes Penge udefra til Det kongelige Teater, saaledes at det kan opretholdes med tre Kunstarter.

Konsekvensen af dette er, at man gaar over til den rene Skuespilscene, og saa siger jeg til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at skal vi den Vej ud, saa er det lige saa rigtigt at gøre det nu og ikke vente et Aar; det koster da saa mange Penge færre, hvis vi iværksætter Overgangen allerede nu og ikke lader hele Problemet staa aabent endnu et Aar. Thi dette vil koste ca. 1 Mill. Kr., allermindst.

Med Hensyn til Pensionskravene skal jeg ikke fordybe mig yderligere i dette Spørgsmaal, men vil dog gerne gøre opmærksom paa, at Teaterets Pensionskasse er saa velhavende, at man endog har tænkt paa og alvorligt drøftet at overføre 500 000 Kr. af denne Pensionskasse til det Kulturfond, som der har været Tale om at oprette. Med det Kendskab, som jeg og som andre ærede Medlemmer af Venstre har til Teaterkommissionens Forslag og de sandsynlige Resultater, vil jeg hævde, at kan man ikke faa Hovedstadskommunerne til at give et langt større Bidrag, end der nu er Tale om, og kan man ikke skaffe ekstra henimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra Statsradiofonien til Støtte for Det kongelige Teater, saa kan Teatret ikke føres videre med tre Kunstarter, for saa kan man ikke skaffe de 1,2 Mill. Kr., der skal bruges. Og derfor er der aldeles ikke hverken noget forbavsende, som den højtærede Undervisningsminister sagde, eller noget uklart, som det ærede Medlem Hr. Gregersen sagde, i Venstres Standpunkt.